

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta

7. kesäkuuta 2017

Sisältö

I Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/952, annettu 29 päivänä toukokuuta 2017, direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavuuksista kolmansien maiden kanssa 1

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/953, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017, kauppa-
paikkoja ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien laatimien positioil-
moitusten muotoa ja aikataulua koskevasta, rahoitusvälineiden markkinoista annetun Euroopan
parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU mukaisista teknisistä täytäntöönpano-
standardeista ⁽¹⁾ 12
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/954, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan
parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen
keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirty-
mäkausien pidentämisestä ⁽¹⁾ 14

PÄÄTÖKSET

- ★ Neuvoston päätös (EU) 2017/955, annettu 29 päivänä toukokuuta 2017, hiili- ja terästudkimus-
rahaston tutkimusohjelman hyväksymisestä sekä ohjelman monivuotisista teknisistä suuntavii-
voista tehdyn päätöksen 2008/376/EY muuttamisesta 17
- ★ Neuvoston päätös (Euratom) 2017/956, annettu 29 päivänä toukokuuta 2017, suurvuoreaktorin
lisätutkimusohjelmasta (2016–2019), jonka Yhteinen tutkimuskeskus toteuttaa Euroopan
atomienergiayhteisölle 23

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/957, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017, Korean tasavallasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suojojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä** 27
- ★ **EU–Chile-assosiaatiokomitean päätös N:o 2/2015, annettu 30 päivänä marraskuuta 2015, Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn sopimuksen liitteessä III olevan III osaston suoraa kuljetusta koskevan 12 artiklan korvaamisesta [2017/958]** 35

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/952,

annettu 29 päivänä toukokuuta 2017,

direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavuuksista kolmansien maiden kanssa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On välttämätöntä palauttaa luottamus verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen ja antaa valtioille mahdollisuus käyttää tosiasiallisesti verotuksellista itsemääräämisoikeuttaan. Tästä syystä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) on antanut konkreettisia toimitasuosituksia veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen (Base Erosion and Profit Shifting, jäljempänä 'BEPS') torjuntaa koskevan aloitteen, jäljempänä 'BEPS-aloite', yhteydessä.
- (2) Loppuraportit OECD:n 15 BEPS-toimenpiteestä julkistettiin 5 päivänä lokakuuta 2015. Neuvosto pani kyseisen tuloksen tyytyväisenä merkille 8 päivänä joulukuuta 2015 antamissaan päätelmissä. Neuvoston päätelmissä korostettiin, että unionin tasolla on löydettävä yhteisiä mutta joustavia OECD:n BEPS-suositusten kanssa sopusoinnussa olevia ratkaisuja.
- (3) Vastatakseen oikeudenmukaisemman verotuksen tarpeeseen ja erityisesti ryhtyäkseen jatkotoimiin OECD:n BEPS-suositusten vuoksi komissio esitteli 28 päivänä tammikuuta 2016 verojen kiertämisen estämistä koskevan paketinsä. Veronkierron vastaisia sääntöjä koskeva neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164 ⁽³⁾ hyväksyttiin tuon paketin yhteydessä.
- (4) Direktiivissä (EU) 2016/1164 vahvistetaan puitteet, joiden avulla torjutaan verokohtelun eroavuuksia.
- (5) On tarpeen vahvistaa säännöt, joiden avulla verokohtelun eroavuudet neutraloidaan mahdollisimman kattavasti. Ottaen huomioon sen, että direktiivissä (EU) 2016/1164 katetaan ainoastaan sellaiset verokohtelun eroavuudet,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 27. huhtikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 14. joulukuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

jotka johtuvat jäsenvaltioiden yhteisöverojärjestelmien vuoro vaikutuksesta, Ecofin-neuvosto pyysi 12 päivänä heinäkuuta 2016 antamassaan lausumassa komissiota esittämään viimeistään vuoden 2016 lokakuussa ehdotuksen säännöistä, joita sovellettaisiin kolmansia maita koskeviin verokohtelun eroavuuksiin; näiden sääntöjen olisi oltava johdonmukaisia OECD:n raportissa "Hybridijärjestelyihin liittyvien verokohtelun eroavuuksien vaikutusten poistaminen, toimenpide 2 – vuoden 2015 loppuraportti", jäljempänä 'toimenpidettä 2 koskeva OECD:n BEPS-raportti', suositeltujen sääntöjen kanssa ja vähintään yhtä tehokkaita kuin ne. Ehdotuksesta oli määrä päästä yhteisymmärrykseen vuoden 2016 loppuun mennessä.

- (6) Direktiivissä (EU) 2016/1164 todetaan muun muassa, että on tärkeää käsitellä edelleen muita verokohtelun eroavuuksia, kuten niitä, jotka koskevat kiinteitä toimipaikkoja. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että myös hybrideinä pidettävien kiinteiden toimipaikkojen verokohtelun eroavuuksia käsitellään kyseisessä direktiivissä.
- (7) Jotta voitaisiin luoda kehys, joka on johdonmukainen toimenpidettä 2 koskevan OECD:n BEPS-raportin kanssa ja vähintään yhtä tehokas, ja jotta verovelvollisia estettäisiin hyödyntämästä jäljellä olevia sääntelyaukkoja, on olennaisen tärkeää, että direktiivi (EU) 2016/1164 sisältää myös säännöt, jotka koskevat hybridisiirtoja ja kolmansista maista tuotuja verokohtelun eroavuuksia (imported mismatches), ja että siinä käsitellään kaikkia kaksinkertaiseen vähennykseen johtavia tilanteita.
- (8) Direktiivi (EU) 2016/1164 sisältää sääntöjä verokohtelun eroavuuksista jäsenvaltioiden välillä, ja sen olisi näin ollen sisällettävä myös sääntöjä, jotka koskevat verokohtelun eroavuuksia kolmansien maiden kanssa tilanteissa, joissa ainakin yksi osapuolista on yhteisöverovelvollinen tai, jos kyse on käänteisistä hybrideistä, yksikkö jossakin jäsenvaltiossa, samoin kuin sääntöjä kolmansista maista tuoduista verokohtelun eroavuuksista. Näin ollen verokohtelun eroavuuksia ja kaksoisasumiskonflikteja koskevia sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin jäsenvaltiossa yhteisöverovelvollisiin, mukaan lukien sellaisten yksiköiden, joiden kotipaikka on kolmansissa maissa, kiinteät toimipaikat tai järjestelyt, joita kohdellaan kiinteänä toimipaikkana. Käänteisen hybridin verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin yksiköihin, joita jossakin jäsenvaltiossa kohdellaan verotuksellisesti läpivirtaavina.
- (9) Verokohtelun eroavuuksia koskevissa säännöissä olisi puututtava eroavuustilanteisiin, jotka johtuvat kaksinkertaisesta vähennyksestä, ristiriidoista rahoitusvälineiden, maksujen tai yksikköjen luonnehdinnassa taikka maksujen allokoinnista. Koska verokohtelun eroavuudet voisivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen tai vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, on tarpeen vahvistaa säännöt, joiden mukaisesti asianomainen jäsenvaltio tarvittaessa joko evää maksun, menojen tai tappioiden vähentämisen tai vaatii, että verovelvollisen on sisällytettävä maksu verotettavaan tuloonsa. Näitä sääntöjä sovelletaan kuitenkin vain vähennyskelpoisiin maksuihin, eikä niillä saisi olla vaikutusta verojärjestelmän yleisiin piirteisiin, oli kyseessä perinteinen järjestelmä tai hyvitysjärjestelmä.
- (10) Hybrideinä pidettävien kiinteiden toimipaikkojen verokohtelun eroavuuksista on kyse silloin, kun eroavuudet kiinteän toimipaikan ja kotipaikan lainkäyttöalueiden säännöissä, jotka koskevat tuottojen ja kulujen allokointia saman yksikön eri osien välillä, johtavat verokohtelun eroavuuksiin, mukaan lukien tapaukset, joissa verokohtelun eroavuus johtuu siitä, että sivuliikkeen lainkäyttöalueen lakien mukaan kiinteää toimipaikkaa ei oteta huomioon. Nämä verokohtelun eroavuudet voivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen tai vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja tästä syystä ne olisi poistettava. Kun on kyse hybridistä kiinteästä toimipaikasta, jäsenvaltion, jossa verovelvollisen kotipaikka on, olisi sisällytettävä veropohjaan tulot, jotka muuten luettaisiin kiinteän toimipaikan tuloksi.
- (11) Tämän direktiivin mukaisesti tehtävät oikaisut eivät saisi periaatteessa vaikuttaa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevassa sopimuksessa määrättyyn lainkäyttöalueiden verotusoikeuksien jakautumiseen.
- (12) Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on tarpeen puuttua ainoastaan tapauksiin, joissa on merkittävä riski siitä, että veroja kierretään hyödyntämällä verokohtelun eroavuuksia. Sen vuoksi on aiheellista kattaa verokohtelun eroavuudet, jotka syntyvät saman yksikön päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä, verokohtelun eroavuudet verovelvollisen ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen välillä tai etuyhteydessä olevien yritysten välillä sekä sellaisista strukturoiduista järjestelyistä johtuvat verokohtelun eroavuudet, joissa verovelvollinen on osallisena.
- (13) Eroavuuksiin, jotka liittyvät erityisesti yksiköiden hybridiluonteeseen, olisi puututtava ainoastaan, jos yhdellä etuyhteydessä olevista yrityksistä on vähintään tosiasiallinen määräysvalta muihin etuyhteydessä oleviin yrityksiin. Tämän vuoksi näissä tapauksissa olisi edellytettävä, että etuyhteydessä oleva yritys on verovelvollisen tai toisen etuyhteydessä olevan yrityksen hallinnassa sellaisen omistuksen kautta, johon liittyy vähintään 50 prosentin äänioikeus tai pääomaomistus taikka oikeus vähintään 50 prosentin osuuteen voitosta. Omistusoikeus tai yhdessä toimivien henkilöiden oikeudet olisi tätä vaatimusta varten yhdistettävä.

- (14) Jotta etuyhteydessä olevan yrityksen määritelmä olisi riittävän laaja verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä sovellettaessa, määritelmään olisi sisällytettävä myös yksikkö, joka kuuluu samaan liikekirjanpidolliseen konserniin, yritys, jonka johdossa verovelvollisella on huomattava vaikutusvalta, sekä vastaavasti yritys, jolla on huomattava vaikutusvalta verovelvollisen johdossa.
- (15) On tarpeen käsitellä neljää verokohtelun eroavuuden tyyppiä: ensinnäkin rahoitusvälineen perusteella suoritettavista maksuista johtuvat verokohtelun eroavuudet; toiseksi verokohtelun eroavuudet, jotka johtuvat eroista hybridiyksikölle tai kiinteälle toimipaikalle suoritettujen maksujen allokoinnissa, mukaan lukien hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritettavat maksut; kolmanneksi verokohtelun eroavuudet, jotka johtuvat hybridiyksikön omistajalleen suorittamista maksuista tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välisistä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välisistä fiktiivisistä maksuista; viimeisenä ovat kaksinkertaiseen vähennykseen johtavat tilanteet, jotka johtuvat hybridiyksikön tai kiinteän toimipaikan suorittamista maksuista.
- (16) Rahoitusvälineen perusteella suoritettavien maksujen osalta voisi syntyä verokohtelun eroavuutta, kun vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu välineen tai sen perusteella suoritettavien maksujen luonnehdinnan eroista. Jos maksun luonne oikeuttaa maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien nojalla kaksinkertaisen verotuksen huojennukseen, kuten verovapautukseen, alennettuun verokantaan tai mihin tahansa veron hyvitykseen tai veron palautukseen, maksun olisi katsottava johtavan verokohtelun eroavuuteen liian vähän verotetun määrän osalta. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavan maksun ei kuitenkaan olisi katsottava johtavan verokohtelun eroavuuteen, kun maksun vastaanottajan lainkäyttöalueella myönnettävä verohelpotus johtuu yksistään maksun vastaanottajan verotuksellisesta asemasta tai siitä, että välineen hallussapitoon sovelletaan erityissäännösten ehtoja.
- (17) Jotta hybridirahoitusvälinettä koskevan säännön ja pankeille asetettujen tappionsietokykyä koskevien vaatimusten vuorovaikutuksen ei-toivotut tulokset voitaisiin välttää, jäsenvaltioiden olisi voitava jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle konsernin sisäiset välineet, jotka on laskettu liikkeeseen ainoastaan sitä varten, että liikkeeseenlaskijan tappionsietokykyä koskevat vaatimukset täyttyisivät, eikä veronkiertotarkoituksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtioneuvoston ehtojen soveltamista.
- (18) Hybridiyksikölle tai kiinteälle toimipaikalle suoritettujen maksujen osalta verokohtelun eroavuus voisi syntyä, kun vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu eroista säännöissä, jotka koskevat maksun allokointia hybridiyksikön ja sen omistajan välillä, kun maksu suoritetaan hybridiyksikölle, päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä, kun on kyse kiinteälle toimipaikalle suoritettusta fiktiivisestä maksusta. Verokohtelun eroavuuden määritelmää olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun eroavuus johtuu kahden lainkäyttöalueen lakien mukaisten maksujen allokointia koskevien sääntöjen eroista, eikä maksun olisi johdettava verokohtelun eroavuuteen, joka olisi joka tapauksessa syntynyt siitä syystä, että maksun vastaanottaja on kaikkien maksun vastaanottajien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti vapautettu verosta.
- (19) Verokohtelun eroavuuden määritelmän olisi katettava myös sellaiset vähennykset ilman veropohjaan sisällyttämistä, jotka johtuvat hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritetuista maksuista. Hybridi kiinteä toimipaikka on järjestely, jonka katsotaan muodostavan kiinteän toimipaikan päätoimipaikan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti mutta jonka ei katsota muodostavan kiinteää toimipaikkaa toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Verokohtelun eroavuutta koskevaa sääntöä ei olisi kuitenkaan sovellettava tilanteissa, jossa eroavuus olisi syntynyt joka tapauksessa siitä syystä, että maksun vastaanottaja on kaikkien maksun vastaanottajien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti vapautettu verosta.
- (20) Hybridiyksikön omistajalleen suorittamien maksujen tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välisten taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välisten fiktiivisten maksujen osalta verokohtelun eroavuus voisi syntyä, jos vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu siitä, että kyseistä maksua tai fiktiivistä maksua ei oteta huomioon maksun vastaanottajan lainkäyttöalueella. Tässä tapauksessa, kun eroavuus johtuu siitä, että maksua tai fiktiivistä maksua ei ole allokoitu, maksun vastaanottajan lainkäyttöalue on se lainkäyttöalue, jossa maksu tai fiktiivinen maksu katsotaan maksajan lainkäyttöalueen lakien mukaan vastaanotetuksi. Samoin kuin muiden hybridiyksiköiden ja sivuliikkeiden verokohtelun eroavuuksien osalta, jotka aiheuttavat vähennyksen

ilman veropohjaan sisällyttämistä, verokohtelun eroavuutta ei olisi synnyttävä, jos maksun vastaanottaja on oman lainkäyttöalueensa lakien mukaisesti vapautettu verosta. Tämän verokohtelun eroavuuden tyyppin osalta eroavuus syntyy kuitenkin ainoastaan siltä osin, kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen maksun tai fiktiivisen maksun osalta määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Jos maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen siirto myöhemmälle verokaudelle, vaatimusta tämän direktiivin mukaisesta oikaisusta voitaisiin lykätä siihen saakka, kunnes vähennys todellisuudessa tehdään tulosta, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa maksajan lainkäyttöalueella.

- (21) Verokohtelun eroavuuden määritelmän olisi myös sisällettävä kaksinkertaiseen vähennykseen johtavat tilanteet riippumatta siitä, syntyvätkö ne maksuista, kuluista, joita ei kansallisessa lainsäädännössä pidetä maksuina, vai johtuvatko ne kuoletuksesta tai poistoista aiheutuneista tappioista. Samoin kuin fiktiivisten maksujen ja sellaisten hybridiyksikön suorittamien maksujen osalta, joita maksun vastaanottaja ei ota huomioon, verokohtelun eroavuuden olisi kuitenkin synnyttävä ainoastaan siltä osin, kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Tämä tarkoittaa sitä, että jos maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen siirto myöhemmälle verokaudelle, vaatimusta tämän direktiivin mukaisesta oikaisusta voitaisiin lykätä siihen saakka, kunnes vähennys todellisuudessa tehdään tulosta, joka ei ole veropohjaan kahteen kertaan sisällytettyä tuloa maksajan lainkäyttöalueella.
- (22) Verotusta koskevien eroavuuksien, jotka johtuvat ainoastaan maksulle annetun arvon eroista, mukaan lukien siirtohinnoittelun soveltaminen, ei olisi kuuluttava verokohtelun eroavuuksien soveltamisalaan. Koska eri lainkäyttöalueilla on lisäksi erilaisia verokausia ja erilaisia sääntöjä siitä, milloin tulon katsotaan kertyneen tai menon syntyneen, tällaisten jaksotuserojen verovaikutuksia ei olisi yleensä pidettävä verokohtelun eroavuutena. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavan vähennyskelpoisen maksun, jota ei voida kohtuudella odottaa sisällytettävän tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, olisi kuitenkin katsottava aiheuttavan verokohtelun eroavuuden, jos vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä voidaan katsoa johtuvan rahoitusvälineen tai sen perusteella suoritettavien maksujen luonnehdinnan eroavuuksista. Olisi lähdettävä siitä, että verokohtelun eroavuus voisi syntyä, jos rahoitusvälineen perusteella suoritettavaa maksua ei sisällytetä tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa. Tällaisen maksun olisi katsottava tulleen sisällytetyksi tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, jos maksun vastaanottaja sisällyttää sen veropohjaan 12 kuukauden kuluessa maksajan verokauden päättymisestä tai markkinaehtoperiaatteen mukaisesti määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa. Jäsenvaltiot voisivat edellyttää, että maksu sisällytetään veropohjaan kiinteän ajanjakson kuluessa verokohtelun eroavuuden välttämiseksi ja verovalvonnan turvaamiseksi.
- (23) Hybridisiirrot voisivat johtaa erilaiseen verokohteluun, jos rahoitusvälineen siirtojärjestelystä johtuen verotuksessa katsotaan, että useampi kuin yksi järjestelyyn osallistuva saa kyseiseen välineeseen liittyvän tuoton. Tällaisissa tapauksissa hybridisiirtoon perustuva maksu voisi johtaa maksajan verovähennykseen, kun taas maksun vastaanottaja katsoisi sen olevan välineen tuottoa. Tämä verokohtelun eroavuus voisi johtaa siihen, että tehdään vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä, tai siihen, että syntyy ylimääräinen veronhyvitys välineen tuotosta pidätetystä lähdeverosta. Nämä eroavuudet olisi näin ollen poistettava. Jos vähennys tehdään ilman veropohjaan sisällyttämistä, olisi sovellettava samoja sääntöjä, joita käytetään, kun neutraloidaan hybridirahoitusvälineen perusteella suoritettavista maksuista johtuvat verokohtelun eroavuudet. Kun kyse on hybridisiirroista, jotka on strukturoitu tuottamaan ylimääräisiä veronhyvityksiä, asianomaisen jäsenvaltion olisi estettävä maksajaa käyttämästä ylimääräistä hyvitystä veroedun saamiseen, muun muassa soveltamalla direktiivin (EU) 2016/1164 6 artiklan kanssa yhdenmukaista yleistä veronkierron vastaista sääntöä.
- (24) Tarvitaan sääntö, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat puuttua eroihin, joita ilmenee tämän direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanossa ja jotka johtavat verokohtelun eroavuuksiin siitä huolimatta, että jäsenvaltiot noudattavat tätä direktiiviä. Jos tällainen tilanne syntyy ja tässä direktiivissä säädettyä ensisijaista sääntöä ei voida soveltaa, on sovellettava toissijaista sääntöä. Sekä ensisijaisen että toissijaisen säännön soveltaminen kuitenkin soveltuu vain tässä direktiivissä määriteltyihin verokohtelun eroavuuksiin, eikä niiden olisi vaikutettava jäsenvaltion verojärjestelmän yleisiin piirteisiin.
- (25) Kolmansista maista tuotujen verokohtelun eroavuuksien myötä sellaisten verokohtelun eroavuuksien vaikutukset, jotka esiintyvät osapuolten kesken kolmansissa maissa, siirtyvät muun kuin hybridivälineen käytön avulla jäsenvaltion lainkäyttöalueelle heikentäen näin verokohtelun eroavuuksien neutraloimiseen tarkoitettujen sääntöjen tehokkuutta. Jossakin jäsenvaltiossa vähennyskelpoista maksua voidaan käyttää verokohtelun eroavuuteen liittyvien menojen rahoittamiseen. Tällaisten kolmansista maista tuotujen verokohtelun eroavuuksien torjumiseksi on tarpeen vahvistaa sääntöjä, joissa evätään maksun vähentäminen, jos maksua vastaava tulo kuitataan suoraan tai välillisesti sellaisten verokohtelun eroavuuksista johtuvaa vähennystä vastaan, josta syntyy kaksinkertainen vähennys tai vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä kolmansien maiden välillä.

- (26) Kaksoisasumiskonflikti voisi johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen, jos verovelvollisen, jolla on kotipaikka kahdessa maassa, suorittama maksu vähennetään molempien niiden lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joissa verovelvollisella on kotipaikka. Koska kaksoisasumiskonfliktit voisivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen, niiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltion olisi evättävä sellaisen yrityksen osalta, jonka kotipaikka on kahdessa maassa, maksun kaksinkertainen vähentäminen siltä osin, kuin tämä maksu vähennetään määräästä, jota ei katsota tuloksi toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti.
- (27) Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa koko sisämarkkinoiden kestävyttä verokohtelun eroavuuksien torjumisessa. Tätä ei voida riittävästi saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisin toimin, sillä kansalliset yhteisöverojärjestelmät poikkeavat toisistaan ja jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta johtaisi siihen, että sisämarkkinoiden pirstoutuneisuus välittömän verotuksen alalla vain jatkuisi. Se mahdollistaisi näin ollen tehottomuuden ja vääristymien jatkumisen erilaisten kansallisten toimenpiteiden välisessä vuorovaikutuksessa. Seurauksena olisi puutteellinen koordinaatio. Koska verokohtelun eroavuuksilla on rajat ylittävä luonne ja koska on tarpeen hyväksyä ratkaisuja, jotka toimivat koko sisämarkkinoilla, mainittu tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä asetetaan sisämarkkinoille tarvittava suojataso, ja tällä tavoin sillä pyritään ainoastaan vahvistamaan unionissa se koordinoinnin välttämätön taso, jota direktiivin tavoitteen saavuttaminen edellyttää.
- (28) Pannessaan tämän direktiivin täytäntöön jäsenvaltioiden olisi käytettävä esimerkkinä tai tulkintalähteenä toimenpidettä 2 koskevan OECD:n BEPS-raportin soveltuvia selityksiä ja esimerkkejä siltä osin, kuin ne ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin ja unionin oikeuden kanssa.
- (29) Tämän direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä sovelletaan vain, jos verovelvollisen tilanteesta syntyy eroavuus. Eroavuutta ei pitäisi syntyä, jos järjestelyyn sovelletaan 9 artiklan 5 kohdan tai 9 a artiklan mukaisia oikaisuja, ja vastaavasti järjestelyihin, joihin sovelletaan tämän direktiivin mainittujen säännösten mukaisia oikaisuja, ei olisi sovellettava muita verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen mukaisia oikaisuja.
- (30) Jos jonkin toisen direktiivin, kuten neuvoston direktiivin 2011/96/EU⁽¹⁾, säännökset johtavat verokohtelun eroavuuksien vaikutusten poistamiseen, tässä direktiivissä säädettyjen verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen soveltamisen ei pitäisi tulla kysymykseen.
- (31) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin täytäntöönpanoa viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laadittava tästä kertomus neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi kaikki kyseisen arvioinnin tekemiseksi tarvittavat tiedot.
- (32) Direktiivi (EU) 2016/1164 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi (EU) 2016/1164 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin verovelvollisiin, jotka ovat yhteisöverovelvollisia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, mukaan lukien sellaisten yksiköiden yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa olevat kiinteät toimipaikat, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa.

2. Jäljempänä olevaa 9 a artiklaa sovelletaan myös kaikkiin yksiköihin, joita jossakin jäsenvaltiossa kohdellaan verotuksellisesti läpivirtaavina.”

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Jäljempänä olevaa 9 ja 9 a artiklaa sovellettaessa:

- a) jos verokohtelun eroavuus perustuu tämän artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c, d, e tai g alakohtaan tai jos sovelletaan 9 artiklan 3 kohdassa tai 9 a artiklassa säädettyä oikaisua, etuyhteydessä olevan yrityksen määritelmää muutetaan siten, että 25 prosentin vaatimus korvataan 50 prosentin vaatimuksella;
- b) henkilöllä, joka toimii yhdessä toisen henkilön kanssa jonkin yksikön äänioikeuksien tai pääomaomistuksen suhteen, katsotaan olevan toisen henkilön kaikki äänioikeudet tai koko pääomaomistus kyseisessä yksikössä;
- c) etuyhteydessä olevalla yrityksellä tarkoitetaan myös yksikköä, joka kuuluu samaan liikekirjanpidolliseen konserniin kuin verovelvollinen, yritystä, jonka johdossa verovelvollisella on huomattava vaikutusvalta, tai yritystä, jolla on huomattava vaikutusvalta verovelvollisen johdossa.”

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9) ’verokohtelun eroavuudella’ tilannetta, johon liittyy verovelvollinen tai 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilanteessa yksikkö ja jossa

a) rahoitusvälineen perusteella suoritettava maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä; ja

i) tällaista maksua ei sisällytetä veropohjaan kohtuullisen ajan kuluessa; ja

ii) verokohtelun eroavuuden voidaan katsoa johtuvan välineen tai sen perusteella suoritettavan maksun luonnehdinnan eroista.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa rahoitusvälineen perusteella suoritettava maksu katsotaan sisällytetyksi tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, jos

i) maksun vastaanottajan lainkäyttöalue sisällyttää maksun verokaudelle, joka alkaa 12 kuukauden kuluessa maksajan verokauden päättymisestä; tai

ii) voidaan kohtuudella odottaa, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalue sisällyttää maksun tulevalle verokaudelle ja että maksuehdot vastaavat riippumattomien yritysten välillä todennäköisesti sovittavia ehtoja;

b) hybridiyksikölle suoritettava maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu eroista hybridiyksikölle suoritettujen maksujen allokoinnissa sen lainkäyttöalueen, johon hybridiyksikkö on sijoittautunut tai jossa se on rekisteröity, ja sellaisten henkilöiden, joilla on osuus kyseisessä hybridiyksikössä, lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti;

c) sellaiselle yksikölle suoritettava maksu, jolla on yksi tai useampia kiinteitä toimipaikkoja, aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu eroista maksujen allokoinnissa saman yksikön päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä niiden lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joilla yksikkö toimii;

d) maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritettun maksun johdosta;

e) hybridiyksikön suorittama maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu siitä, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti maksua ei oteta huomioon;

f) päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välinen taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välinen fiktiivinen maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu siitä, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti maksua ei oteta huomioon; tai

g) syntyy kaksinkertainen vähennys.

Tätä 9 kohtaa sovellettaessa

- a) maksu, joka edustaa siirretyn rahoitusvälineen tuottoa, ei johda ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun verokohteluun eroavuuteen, kun rahoitusalan välittäjä suorittaa maksun markkinapohjaisena hybridisiirtona edellyttäen, että maksajan lainkäyttöalue vaatii rahoitusalan välittäjää sisällyttämään kaikki siirretystä rahoitusvälineestä saadut määrät tuloihin;
- b) verokohtelu eroavuuden katsotaan syntyvän ensimmäisen alakohdan e, f tai g alakohdassa ainoastaan siltä osin, kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa;
- c) eroavuutta ei pidetä verokohtelu eroavuutena, ellei se synny etuyhteydessä olevien yritysten välillä, verovelvollisen ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen välillä, päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä, saman yksikön kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä taikka strukturoidun järjestelyn puitteissa.

Tätä 9 kohtaa sekä 9, 9 a ja 9 b artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan:

- a) 'eroavuudella' kaksinkertaista vähennystä tai vähennystä ilman veropohjaan sisällyttämistä;
- b) 'kaksinkertaisella vähennyksellä' sitä, että samat maksut, menot tai tappiot vähennetään sekä sillä lainkäyttöalueella, jolla maksun lähde on tai jolla menot kertyvät tai tappiot kärsitään (maksajan lainkäyttöalue), että toisella lainkäyttöalueella (sijoittajan lainkäyttöalue). Kun kyse on hybridiyksikön tai kiinteän toimipaikan suorittamasta maksusta, maksajan lainkäyttöalueena pidetään sitä lainkäyttöaluetta, jolle hybridiyksikkö tai kiinteä toimipaikka on sijoittautunut tai jolla ne sijaitsevat;
- c) 'vähennyksellä ilman veropohjaan sisällyttämistä' päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välisen taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välisen maksun tai fiktiivisen maksun vähentämistä lainkäyttöalueella, jolla kyseinen maksu tai fiktiivinen maksu katsotaan suoritetuksi (maksajan lainkäyttöalue), sisällyttämättä kyseistä maksua tai fiktiivistä maksua vastaavasti maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen veropohjaan. Maksun vastaanottajan lainkäyttöalueena pidetään lainkäyttöaluetta, jolla maksu tai fiktiivinen maksu vastaanotetaan tai katsotaan vastaanotetuksi minkä tahansa muun lainkäyttöalueen lakien mukaisesti;
- d) 'vähennyksellä' määrää, joka katsotaan vähennyskelpoiseksi verotettavasta tulosta maksajan tai sijoittajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Ilmausta 'vähennyskelpoinen' on tulkittava vastaavasti;
- e) 'veropohjaan sisällyttämällä' määrää, joka otetaan huomioon verotettavassa tulossa maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavaa maksua ei ole pidettävä veropohjaan sisällytettyä siltä osin, kuin maksu oikeuttaa verohelpotukseen yksistään sen perusteella, miten maksu luonnehditaan maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Ilmausta 'sisällytetty' on tulkittava vastaavasti;
- f) 'verohelpotuksella' verovapautusta, alennettua verokantaa tai mitä tahansa veron hyvitystä tai veron palautusta (lukuun ottamatta hyvitystä pidätetyistä lähdeveroista);
- g) 'kahteen kertaan veropohjaan sisällytetyllä tulolla' mitä tahansa tuloa, joka sisällytetään veropohjaan niiden molempien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joissa verokohtelu eroavuus on syntynyt;
- h) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä tai yksikköä;
- i) 'hybridiyksiköllä' mitä tahansa yksikköä tai järjestelyä, joka katsotaan verotettavaksi yksiköksi yhden lainkäyttöalueen lakien mukaisesti ja jonka tulot tai menot katsotaan yhden tai useamman muun henkilön tuloiksi tai menoiksi toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti;
- j) 'rahoitusvälineellä' mitä tahansa välinettä siltä osin, kuin sen perusteella suoritettua rahoitustuottoa tai oman pääoman tuottoa verotetaan velan, oman pääoman tai johdannaisten verotusta koskevien sääntöjen mukaisesti joko maksun vastaanottajan tai maksajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti, mukaan lukien hybridisiirto;
- k) 'rahoitusalan välittäjällä' henkilöä tai yksikköä, jonka liiketoimintana on rahoitusvälineiden säännöllinen osto ja myynti omaan lukuun voitontavoittelutarkoituksessa;

- l) 'hybridisiirrolla' mitä tahansa järjestelyä rahoitusvälineen siirtämiseksi, jos siirretyn rahoitusvälineen tuottoa kohdellaan verotuksellisesti useamman kuin yhden järjestelyn osapuolen samanaikaisesti saamana tuottona;
- m) 'markkinapohjaisella hybridisiirrolla' tarkoitetaan hybridisiirtoa, jonka rahoitusalan välittäjä suorittaa normaalina liiketoimena eikä osana strukturoitua järjestelyä;
- n) 'hybridillä kiinteällä toimipaikalla' järjestelyä, jonka katsotaan muodostavan kiinteän toimipaikan päätoimipaikan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti ja jonka ei katsota muodostavan kiinteää toimipaikkaa toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti;"
- c) lisätään kohdat seuraavasti:
- "10) 'liikekirjanpidollisella konsernilla' kaikista niistä yksiköistä koostuvaa konsernia, jotka on täysimääräisesti sisällytetty kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti laadittuun konsernitilinpäätökseen;
- 11) 'strukturoidulla järjestelyllä' järjestelyä, johon liittyy järjestelyn ehtoihin hinnoiteltu verokohtelun eroavuus, tai järjestelyä, joka on suunniteltu tuottamaan verokohtelun eroavuudesta johtuva lopputulos, paitsi jos verovelvollisen tai etuyhteydessä olevan yrityksen ei voitu kohtuudella odottaa olevan tietoinen verokohtelun eroavuudesta eikä se hyötynyt verokohtelun eroavuudesta johtuvan veroetuuden arvosta."
- 3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 5 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:
- "ii) kaikki varat ja velat arvostetaan käyttäen samaa menetelmää kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti laaditussa konsernitilinpäätöksessä;"
- b) korvataan 8 kohta seuraavasti:
- "8. Sovelletaessa 1–7 kohtaa verovelvolliselle voidaan myöntää oikeus käyttää konsernitilinpäätöksiä, jotka on laadittu muiden tilinpäätösstandardien kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti."
- 4) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Verokohtelun eroavuudet

1. Jos verokohtelun eroavuudet johtavat kaksinkertaiseen vähennykseen,

a) vähennys on evättävä jäsenvaltiossa, joka on sijoittajan lainkäyttöalue; ja

b) jos vähennystä ei evätä sijoittajan lainkäyttöalueella, se on evättävä jäsenvaltiossa, joka on maksajan lainkäyttöalue.

Tällainen vähennys voidaan kuitenkin tehdä kahteen kertaan veropohjaan sisällytetystä tulosta riippumatta siitä, syntyykö se kuluvana vai tulevana verokautena.

2. Jos verokohtelun eroavuus johtaa vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä,

a) vähennys on evättävä jäsenvaltiossa, joka on maksajan lainkäyttöalue; ja

b) jos vähennystä ei evätä maksajan lainkäyttöalueella, maksun määrä, joka muutoin synnyttäisi eroavuuden, sisällytetään tuloihin jäsenvaltiossa, joka on maksun vastaanottajan lainkäyttöalue.

3. Jäsenvaltion on evättävä vähennys verovelvollisen suorittamasta maksusta siltä osin, kuin kyseisellä maksulla rahoitetaan suoraan tai epäsuorasti vähennyskelpoisia menoja, jotka synnyttävät verokohtelun eroavuuden etuyhteydessä olevien yritysten välisen tai osana strukturoitua järjestelyä toteutetun liiketoimen tai liiketoimien sarjan kautta, ellei joku liiketoimeen tai liiketoimien sarjaan liittyvistä lainkäyttöalueista ole tehnyt vastaavaa tällaiseen verokohtelun eroavuuteen liittyvää oikaisua.

4. Jäsenvaltio voi jättää

a) tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c, d, tai f alakohdassa määritellyt verokohtelun eroavuudet;

b) tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle etuyhteydessä olevalle yritykselle suoritetusta rahoitusvälineen koron maksusta johtuvat verokohtelun eroavuudet silloin, kun

i) rahoitusvälineessä on muuntamisen ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen ominaisuuksia;

ii) rahoitusväline on laskettu liikkeeseen ainoastaan pankkialaan sovellettavien tappionsietokykyä koskevien vaatimusten täyttämiseksi ja rahoitusväline tunnustetaan sellaiseksi verovelvollisen tappionsietokykyä koskevissa vaatimuksissa;

iii) rahoitusväline on laskettu liikkeeseen

— sellaisten rahoitusvälineiden yhteydessä, joissa on muuntamisen tai velkakirjojen arvon alaskirjauksen ominaisuuksia emoyrityksen tasolla,

— sovellettavien tappionsietokykyvaatimusten täyttämiseen tarvittavalla tasolla,

— muutoin kuin osana strukturoitua järjestelyä; ja

iv) konsernin kokonaisnettovähennys järjestelyssä ei ylitä määrää, joka se olisi ollut, jos verovelvollinen olisi laskenut rahoitusvälineen suoraan markkinoille.

Tätä b alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

5. Jos verokohtelun eroavuus perustuu siihen, ettei hybridin kiinteän toimipaikan tulo ole veronalaista jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka on, tämän jäsenvaltion on edellytettävä, että verovelvollinen sisällyttää veropohjaan tulot, jotka muuten luettaisiin hybridin kiinteän toimipaikan tuloiksi. Tätä sovelletaan, ellei jäsenvaltiota vaadita vapauttamaan tuloa verosta jäsenvaltion kolmannen maan kanssa tekemän kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen nojalla.

6. Jos hybridisiirron on suunniteltu johtavan siihen, että siirrettyyn rahoitusvälineeseen perustuvasta maksusta peritty lähdevero hyvitetään useammalle kuin yhdelle asianomaiselle osapuolelle, verovelvollisen jäsenvaltion on rajoitettava tällaisen hyvityksen tuomaa etua suhteessa tällaiseen maksuun liittyvään veronalaiseen nettotuloon.”

5) Lisätään artiklat seuraavasti:

”9 a artikla

Käänteisen hybridin verokohtelun eroavuudet

1. Jos yksi tai useampi etuyhteydessä oleva yksikkö, jonka kotipaikka on muualla ja jolla on suoraan tai välillisesti yhteensä vähintään 50 prosentin osuus äänioikeuksista tai pääomaosuuksista taikka oikeus vähintään 50 prosentin osuuteen voitosta jäsenvaltiossa perustetussa tai sinne sijoittautuneessa hybridiyksikössä, sijaitsee lainkäyttöalueella tai lainkäyttöalueilla, jotka pitävät hybridiyksikköä verovelvollisena, hybridiyksiköllä katsotaan olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa, ja sitä verotetaan sen tuloista siltä osin, kuin näitä tuloja ei muutoin veroteta jäsenvaltion tai muun lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta yhteissijoitusvälineeseen. Tätä artiklaa sovellettaessa ’yhteissijoitusvälineellä’ tarkoitetaan sijoitusrahastoa tai välinettä, joka on laajaomisteinen, jolla on hajautettu arvopaperisalkku ja jota koskevat sijoittajansuojasäännökset maassa, johon se on sijoittautunut.

*9 b artikla***Kaksoisasumiskonfliktit**

Jos verovelvollinen, jolla on verotuksellinen kotipaikka kahdella tai useammalla lainkäyttöalueella, voi vähentää maksut, menot tai tappiot veropohjasta molemmilla lainkäyttöalueilla, verovelvollisen jäsenvaltion on evättävä vähennys siltä osin, kuin toisella lainkäyttöalueella sallitaan kaksinkertainen vähennys tulosta, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Jos molemmat lainkäyttöalueet ovat jäsenvaltioita, vähennys on evättävä siinä jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisen kotipaikan ei näiden kahden jäsenvaltion välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen nojalla katsota olevan.”

6) Lisätään 10 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio arvioi 9 ja 9 b artiklan täytäntöönpanoa ja erityisesti 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa olevan poikkeuksen seurauksia 1 päivään tammikuuta 2022 mennessä ja raportoi siitä neuvostolle.”

7) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 9 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava direktiivin (EU) 2016/1164 9 a artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. CARDONA

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/953,

annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017,

kauppapaikkoja ylläpitävien sijoituspalveluyritysten ja markkinoiden ylläpitäjien laatimien positiolmoitusten muotoa ja aikataulua koskevasta, rahoitusvälineiden markkinoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 58 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta lisättäisiin avoimuutta hyödykejohtannaisten sekä päästöoikeuksien ja niiden johdannaisten markkinoilla, sellaista kauppapaikkaa ylläpitävien markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten, jossa käydään kauppaa kyseisillä rahoitusvälineillä, olisi julkistettava viikoittain ilmoitus, josta ilmenevät sopimushaltijoiden yhteenlaskettu lukumäärä sekä avoimen position kokonaismäärä kunkin positiolimiittien hyödykejohtannaisiin soveltamista koskevista teknisistä sääntelystandardeista annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/591 ⁽²⁾ määritetyt kynnsarvot ylittävän hyödykejohtannaisen, päästöoikeuden tai sen johdannaisen osalta, ja toimitettava ilmoitus Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen'.
- (2) Kun kyseiset kauppapaikat toimittavat aiemmin julkaistut ilmoitukset ajoissa noudattaen selkeää ja yhteistä määräaika, arvopaperimarkkinaviranomaisen on helpompi julkistaa kyseiset kaikkialta unionista saadut ilmoitukset viikoittain keskitetysti.
- (3) Johdonmukaisuuden vuoksi ja rahoitusmarkkinoiden sujuvan toiminnan varmistamiseksi on tarpeen, että tässä asetuksessa annettuja säännöksiä ja direktiivin 2014/65/EU säännöksiä sovelletaan samasta päivästä lähtien.
- (4) Tämä asetus perustuu teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (5) Arvopaperimarkkinaviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ 37 artiklalla perustetulta arvopaperimarkkina-alan osallisyhmältä,

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2017/591, annettu 1 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU täydentämisestä positiolimiittien hyödykejohtannaisiin soveltamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 87, 31.3.2017, s. 479).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ilmoittamisen määräajat

Direktiivin 2014/65/EU 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen markkinoiden ylläpitäjien ja sijoituspalveluyritysten on lähetettävä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kyseisen artiklan a alakohdassa tarkoitettu viikoittainen ilmoitus jokaisen viikon työajan päättymisajankohtana hallussa olevista kokonaispositioista viimeistään seuraavan viikon keskiviikkona kello 17.30 Keski-Euroopan aikaa.

Jos ilmoituksen toimittamisviikon maanantai, tiistai tai keskiviikko ei ole ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen markkinoiden ylläpitäjän tai sijoituspalveluyrityksen työpäivä, kyseisen markkinoiden ylläpitäjän tai sijoituspalveluyrityksen on toimitettava ilmoitus mahdollisimman pian ja viimeistään kyseisen viikon torstaina kello 17.30 Keski-Euroopan aikaa.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivästä tammikuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä kesäkuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/954,**annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 497 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta vältettäisiin kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden häiriöt ja estettäisiin se, että laitoksia rangaistaan asettamalla niille suuremmat omien varojen vaatimukset olemassa olevia kolmansien maiden keskusvastapuolia koskevien tunnustamismenettelyjen aikana, asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan siirtymäkausi, jonka aikana unioniin sijoittautuneet laitokset voivat pitää ehdot täyttävinä keskusvastapuolina kolmansien maiden keskusvastapuolia, joiden kanssa kyseiset laitokset määrittävät transaktioita.
- (2) Asetuksella (EU) N:o 575/2013 muutetaan asetusta (EU) N:o 648/2012 ⁽²⁾ tiettyjen parametrien osalta, joita käytetään laskettaessa laitosten omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä vastuita. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdassa vaaditaan, että tietyt kolmansien maiden keskusvastapuolet ilmoittavat määräytösapuoliltaan saamiensa alkumarginaalien kokonaismäärän tietyn ajanjakson ajan. Kyseinen siirtymäkausi vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 2 kohdassa säädettyä siirtymäkautta.
- (3) Molempien siirtymäkausien oli määrä päättyä 15 päivänä kesäkuuta 2014.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 3 kohdassa komissio valtuutetaan antamaan täytäntöönpanosäädös, jotta omien varojen vaatimuksia koskevaa siirtymäkautta voidaan pidentää kuudella kuukaudella poikkeuksellisissa olosuhteissa. Kyseistä pidennystä olisi sovellettava myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdassa säädettyihin määräaikoihin. Kyseisiä siirtymäkausia on pidennetty 15 päivään kesäkuuta 2017 komission täytäntöönpanoasetuksilla (EU) N:o 591/2014 ⁽³⁾, (EU) N:o 1317/2014 ⁽⁴⁾, (EU) 2015/880 ⁽⁵⁾, (EU) 2015/2326 ⁽⁶⁾, (EU) 2016/892 ⁽⁷⁾ ja (EU) 2016/2227 ⁽⁸⁾.
- (5) Tähän mennessä tunnustamista hakeneista kolmansiin maihin sijoittautuneista keskusvastapuolista Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut jo 28. Niistä kaksi keskusvastapuolta Yhdysvalloista on tunnustettu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2227 antamisen jälkeen komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/377 ⁽⁹⁾ perustalta. Koska on annettu komission täytäntöönpanopäätökset (EU) 2016/2269 ⁽¹⁰⁾, (EU) 2016/2275 ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/2276 ⁽¹²⁾, (EU) 2016/2277 ⁽¹³⁾ ja (EU) 2016/2278 ⁽¹⁴⁾, viisi keskusvastapuolta Intiasta, Japanista, Brasiliasta, Dubain kansainvälisestä finanssikeskuksesta ja Yhdistyneistä arabiemiirikunnista on myös tunnustettu. Muita keskusvastapuolia Intiasta ja Uudesta-Seelannista saatetaan lisäksi tunnustaa komission täytäntöönpanopäätösten (EU) 2016/2269 ja (EU) 2016/2274 ⁽¹⁵⁾ perustalta. Tästä kehityksestä huolimatta loput kolmansien maiden keskusvastapuolet odottavat vielä tunnustamista, eikä tunnustamismenettelyä saada päätökseen 15 päivään kesäkuuta 2017 mennessä. Jos siirtymäkautta ei pidennetä, unioniin sijoittautuneita laitoksia (tai niiden unionin ulkopuolelle sijoittautuneita tytäryrityksiä), joilla on vastuita kyseisille lopuille kolmansien maiden keskusvastapuolille, vaaditaan lisäämään omia varojaan kyseisten vastuiden osalta merkittävästi. Vaikka vaatimusten kasvaminen olisikin vain tilapäistä, se saattaisi johtaa siihen, että kyseiset laitokset luopuvat suorien osallistujien asemastaan kyseisissä keskusvastapuolissa tai ainakin tilapäisesti määräytös-palvelujen tarjoamisesta kyseisten laitosten asiakkaille, ja aiheuttaa siten vakavia häiriöitä markkinoilla, joilla kyseiset keskusvastapuolet toimivat.

- (6) Unionin ulkopuolisille rahoitusmarkkinoille aiheutuvien häiriöiden välttämistarve, joka aiemmin johti asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 2 kohdassa säädetyn siirtymäkauden pidentämiseen, olisi tästä syystä edelleen olemassa täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2016/2227 vahvistetun pidennetyn siirtymäkauden päättymisen jälkeen. Siirtymäkauden uusi pidentäminen antaisi unioniin sijoittautuneille laitoksille (tai niiden unionin ulkopuolelle sijoittautuneille tytäryrityksille) mahdollisuuden välttää se, että niiden omien varojen vaatimukset kasvavat merkittävästi siitä syystä, ettei ole saatu päätökseen sellaisten keskusvastapuolien tunnustamismenettelyä, jotka tarjoaisivat unioniin sijoittautuneiden laitosten (tai niiden unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden tytäryritysten) tarvitsemia tiettyntyyppisiä määrityspalveluja toimivalla ja helppokäyttöisellä tavalla. Sen vuoksi siirtymäkausia olisi tarkoituksenmukaista pidentää vielä kuudella kuukaudella.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat Euroopan pankkikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 2 kohdassa sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja 15 kuukauden ajanjaksoja, joita on viimeksi pidennetty täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2227 1 artiklan mukaisesti, pidennetään vielä kuudella kuukaudella 15 päivään joulukuuta 2017 saakka.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä kesäkuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 591/2014, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 tarkoitettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 165, 4.6.2014, s. 31).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1317/2014, annettu 11 päivänä joulukuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 tarkoitettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 355, 12.12.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/880, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 143, 9.6.2015, s. 7).

- (⁶) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2326, annettu 11 päivänä joulukuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 328, 12.12.2015, s. 108).
- (⁷) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/892, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 151, 8.6.2016, s. 4).
- (⁸) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2227, annettu 9 päivänä joulukuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 336, 10.12.2016, s. 36).
- (⁹) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/377, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2016, Commodity Futures Trading Commissionin hyväksymiä ja valvomia keskusvastapuolia koskevan Amerikan yhdysvaltojen sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimusten kanssa (EUVL L 70, 16.3.2016, s. 32).
- (¹⁰) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2269, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Intian sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 38).
- (¹¹) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2275, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Japanin sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 57).
- (¹²) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2276, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Brasilian sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 61).
- (¹³) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2277, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Dubain kansainvälisen finanssikeskuksen sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 65).
- (¹⁴) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2278, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Yhdistyneiden arabiemiirikuntien sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 68).
- (¹⁵) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2274, annettu 15 päivänä joulukuuta 2016, keskusvastapuolia koskevan Uuden-Seelannin sääntelykehysten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 54).
-

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2017/955,

annettu 29 päivänä toukokuuta 2017,

hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelman hyväksymisestä sekä ohjelman monivuotisista teknisistä suuntaviivoista tehdyn päätöksen 2008/376/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 37 EHTYn perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta sekä erityisesti sen 2 artiklan toisen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ⁽²⁾ perustettu tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma Horisontti 2020 (2014–2020), jäljempänä 'Horisontti 2020 -puiteohjelma', muodostaa kannustimen tarkistaa neuvoston päätöstä 2008/376/EY ⁽³⁾, jotta voidaan varmistaa, että hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelma, jäljempänä 'hiili- ja terästudkimusrahaston ohjelma', täydentää Horisontti 2020 -puiteohjelmaa hiili- ja terästeollisuuteen liittyvillä aloilla.
- (2) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset puitteet hiili- ja terästudkimusrahaston ohjelmaan ja Horisontti 2020 -puiteohjelmaan osallistumiselle, on tarpeen yhdenmukaistaa eräät hiili- ja terästudkimusrahaston ohjelmaan osallistumisen säännöt Horisontti 2020 -puiteohjelmassa sovellettavien sääntöjen kanssa.
- (3) On syytä tarkistaa neuvoa-antavien ryhmien ja teknisten ryhmien toimivaltuuksia ja kokoonpanoa koskevia sääntöjä erityisesti komission nimittämien asiantuntijoiden osalta, jotta voidaan taata parempi avoimuus sekä yhdenmukaisuus komission asiantuntijaryhmiä koskevien puitteiden kanssa ja mahdollisuuksien mukaan edistää asiantuntemuksen alojen ja etunäkökohtien tasapainoista edustusta sekä optimaalista sukupuolten tasapainoista edustusta.
- (4) On aiheellista harkita rahoitussääntöjen yksinkertaistamista siten, että voidaan helpottaa pienten ja keskiuurten yritysten (pk-yritykset) osallistumista hiili- ja terästudkimusrahaston ohjelmaan sekä mahdollistaa yksikkökustannusten käyttö pk-yritysten omistajien ja muiden palkkaa saamattomien luonnollisten henkilöiden tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskennassa.
- (5) Päätöksen 2008/376/EY täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (6) Päätös 2008/376/EY olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. joulukuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2008/376/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2008, hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelman hyväksymisestä sekä ohjelman monivuotisista teknisistä suuntaviivoista (EUVL L 130, 20.5.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2008/376/EY seuraavasti:

1) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Neuvoa-antavien ryhmien tehtävät

Toisen neuvoa-antavan ryhmän tehtävänä on antaa hiileen ja toisen teräkseen liittyvien TTK-kysymysten osalta komissiolle lausuntoja seuraavista:

- a) tutkimusohjelman yleinen kehitys, 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tietopaketti ja tulevat suuntaviivat;
- b) ohjelman yhdenmukaisuus sekä sen mahdollinen päällekkäisyys muiden unionin tasolla ja kansallisesti toteutettavien TTK-ohjelmien kanssa;
- c) TTK-hankkeiden seurannassa sovellettavien periaatteiden määrittäminen;
- d) yksittäisissä hankkeissa tehtävän työn merkityksellisyys;
- e) edellä II luvun 3 ja 4 jaksossa luetellut tutkimusohjelman tutkimustavoitteet;
- f) tietopaketissa luetellut vuotuiset ensisijaiset tavoitteet ja tapauksen mukaan ensisijaiset tavoitteet, jotka koskevat 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja aihekohtaisia ehdotuspyyntöjä;
- g) jäljempänä 27 ja 28 artiklassa tarkoitettujen TTK-toimien arviointia ja valintaa koskevan oppaan laadinta;
- h) TTK-toimia koskevien ehdotusten arviointia koskevat säännöt ja menettelyt ja niiden tehokkuus;
- i) jäljempänä 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten ryhmien määrä, toimivalta ja organisaatio;
- j) jäljempänä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen aihekohtaisten ehdotuspyyntöjen laatiminen;
- k) komission pyynnöstä muut toimenpiteet.”

2) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Neuvoa-antavien ryhmien kokoonpano

1. Kummankin neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanon on vastattava liitteessä olevia taulukoita. Komissio nimittää neuvoa-antavien ryhmien jäsenet yksityishenkilöinä, jotka edustavat sidosryhmien yhteistä etua. Jäsenet eivät edusta yksittäistä sidosryhmää vaan eri sidosryhmäorganisaatioiden yhteistä mielipidettä.

Nimitykset tehdään 42 kuukauden ajanjaksoksi. Jäseniä, jotka eivät enää pysty osallistumaan tehokkaasti ryhmän työhön, eroavat ryhmästä tai tehtäviensä päätyttyäkin ilmaisevat salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, erityisesti tietoja yrityksistä taikka niiden liikesuhteista tai kustannustekijöistä, ei enää kutsuta neuvoa-antavien ryhmien kokouksiin, ja heidät voidaan korvata jäljellä olevan toimikautensa ajaksi toisella jäsenellä.

2. Neuvoa-antavien ryhmien jäsenet valitaan asiantuntijoista, joilla on pätevyys II luvun 3 ja 4 jaksossa tarkoitetuilla aloilla ja jotka ovat vastanneet julkisiin hakemuspyyntöihin. Asiantuntijat voidaan nimittää myös liitteessä olevissa taulukoissa tarkoitettujen tahojen tai jäsenvaltioiden tekemien ehdotusten perusteella.

Ryhmien jäsenten on toimittava kyseisellä alalla ja oltava perillä alan teollisuuden painopisteistä.

3. Komissio pyrkii varmistamaan, että kummassakin neuvoa-antavassa ryhmässä on korkea asiantuntemuksen taso, asiaankuuluvien asiantuntemuksen alojen ja etunäkökohtien tasapainoinen edustus samoin kuin sukupuolten ja maantieteellisten alueiden mahdollisimman tasapainoinen edustus ottaen huomioon neuvoa-antavien ryhmien erityistehtävät, vaadittava asiantuntemus ja asiantuntijoiden valintamenettelyn tulos.”.

3) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”24 artikla

Hiili- ja teräsalan teknisten ryhmien perustaminen ja tehtävät

1. Hiili- ja teräsalan teknisten ryhmien, jäljempänä ’tekniset ryhmät’, tehtävänä on tukea komissiota tutkimus- sekä pilotti- ja demonstrointihankkeiden seurannassa.

Komissio nimittää teknisten ryhmien jäsenet, ja nimitys on henkilökohtainen.

Jäseniä, jotka eivät enää pysty osallistumaan tehokkaasti ryhmän työhön, eroavat ryhmästä tai tehtäviensä päätyttyäkin ilmaisevat salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, erityisesti tietoja yrityksistä taikka niiden liikesuhteista tai kustannustekijöistä, ei enää kutsuta teknisten ryhmien kokouksiin.

2. Teknisten ryhmien jäsenet valitaan asiantuntijoista, joilla on pätevyys tutkimusstrategian, hallinnon tai tuotannon alalla II luvun 3 ja 4 jaksossa tarkoitetuilla aloilla ja jotka ovat vastanneet julkisiin hakemuspyyntöihin.

Jäsenten on toimittava asianomaisella alalla ja vastattava tutkimusstrategiasta, hallinnosta tai tuotannosta.

3. Komissio pyrkii varmistamaan, että kussakin teknisessä ryhmässä on korkea ammatillisen asiantuntemuksen taso, asiaankuuluvien asiantuntemuksen alojen tasapainoinen edustus samoin kuin sukupuolten ja maantieteellisten alueiden mahdollisimman tasapainoinen edustus ottaen huomioon teknisten ryhmien erityistehtävät, vaadittava asiantuntemus ja asiantuntijoiden valintamenettelyn tulos. Teknisen ryhmän jäsenyys ei estä mahdollisuutta tulla valituksi arvioinnista vastaavaksi asiantuntijaksi.

Komissio varmistaa, että käytössä on säännöt ja menettelyt, joiden avulla voidaan asianmukaisesti ehkäistä ja hallita tietyn hankkeen arvioinnista vastaavien teknisten ryhmien jäsenten eturistiriitoja. Näillä menettelyillä on myös turvattava tasavertainen kohtelu ja oikeudenmukaisuus hankkeiden koko seurantaprosessin ajan.

Teknisten ryhmien kokouspaikat on mahdollisuuksien mukaan valittava niin, että varmistetaan paras mahdollinen hankkeiden seuranta ja tulosten arviointi.”.

4) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Ehdotuspyyntö

1. Ehdotuspyyntö julkaistaan vuosittain. Päivämäärä, josta alkaen ehdotuksia voi esittää, julkaistaan 3 kohdassa tarkoitettussa tietopaketissa. Ellei toisin täsmennetä, määräpäivä ehdotusten jättämiseksi arvioitavaksi on kunkin vuoden syyskuun 15. päivä. Jos 15 päivä syyskuuta osuu viikonloppuun taikka on maanantai tai perjantai, määräaika siirtyy automaattisesti 15 päivää syyskuuta seuraavaan työpäivään. Määräpäivä ehdotusten jättämiseksi julkaistaan 3 kohdassa tarkoitettussa tietopaketissa.

2. Jos komissio päättää 41 artiklan d ja e alakohdan mukaisesti muuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ehdotusten jättämisen määräpäivää tai julkaista aihekohtaisen ehdotuspyynnön, se julkaisee asiaa koskevat tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Aihekohtaisissa ehdotuspyynnöissä on ilmoitettava ehdotusten jättämiseen ja arvioimiseen sovellettavat määräpäivät ja menettelyt mukaan luettuna se, onko kyse yksi- vai kaksivaiheisesta menettelystä, samoin kuin arvioinnin painopisteet, tarvittaessa tukikelpoisten hankkeiden tyyppi 14–18 artiklan mukaisesti sekä suunnitellun rahoituksen määrä.

3. Komissio varmistaa, että riittävät ohjeet ja tiedot ovat ehdotuspyynnön julkaisemisajankohtana kaikkien mahdollisten osallistujien saatavilla erityisesti komission verkkosivustolla olevan tietopaketin välityksellä. Komissiolta voi pyynnöstä saada myös paperikopion kyseisestä tietopaketista.

Tietopaketissa on esitettävä tiedot yksityiskohtaisista osallistumissäännöistä, ehdotusten ja hankkeiden hallintoa koskevista menettelyistä, hakulomakkeista, ehdotusten jättämiseen sovellettavista säännöistä, vakiosopimuksista, tukikelpoisista kustannuksista, myönnettävän rahoituksen enimmäismäärästä, maksumenettelyistä sekä tutkimusohjelman vuotuisista ensisijaisista tavoitteista.

Hakemukset on toimitettava komissiolle tietopaketissa esitettyjen sääntöjen mukaisesti.”

5) Korvataan 27 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Komissio varmistaa, että kaikkien mahdollisten osallistujien saatavilla on TTK-toimien arviointia ja valintaa koskeva opas.”.

6) Korvataan 28 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio laatii luettelon, jossa hyväksytyt ehdotukset on asetettu paremmuusjärjestykseen.”.

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Toimien toteuttaminen

1. Osallistujien on toteutettava toimet noudattaen kaikkia tässä päätöksessä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 (**) sekä ehdotuspyynnössä tai avustussopimuksessa asetettuja edellytyksiä ja velvoitteita.

2. Osallistujat eivät saa tehdä sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa tämän päätöksen tai avustussopimuksen kanssa. Jos osallistuja ei noudata toimen teknistä toteutusta koskevia velvoitteitaan, muiden osallistujien on täytettävä velvoitteet ilman ylimääräistä unionin rahoitusta, jollei komissio erikseen vapauta niitä joistain näistä velvoitteista. Osallistujien on huolehdittava siitä, että komissiolle ilmoitetaan ajoissa kaikista tapahtumista, joilla voi olla merkittäviä vaikutuksia toimen toteuttamiseen tai unionin etuihin.

3. Osallistujien on toteutettava toimi sekä kaikki sen edellyttämät tarpeelliset ja kohtuulliset toimenpiteet. Niillä on oltava käytettävissään tarvittavat voimavarat silloin, kun niitä tarvitaan toimen toteutusta varten. Ne voivat antaa toimeen kuuluvan työn kolmansien osapuolten, myös alihankkijoiden, tehtäväksi, jos se on tarpeen toimen toteuttamiseksi. Osallistujat ovat vastuussa toteutetusta työstä komissiolle ja muille osallistujille.

4. Toimen tiettyjen osien toteuttamisesta tehtävät alihankintasopimukset ovat sallittuja ainoastaan avustussopimuksessa määritetyissä tapauksissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joita ei ole voitu ennakoita selvästi avustussopimuksen tullessa voimaan.

5. Muut kolmannet osapuolet kuin alihankkijat voivat toteuttaa toimeen kuuluvan työn avustussopimuksessa vahvistetuin edellytyksin. Kyseinen kolmas osapuoli ja toteutettava työ on määritettävä avustussopimuksessa.

Kyseisille kolmansille osapuolille aiheutuvat kustannukset voidaan katsoa tukikelpoiksi, jos kolmas osapuoli täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se olisi tukikelpoinen, jos se olisi osallistuja;

b) se on liitännäisosallistuja tai sillä on osallistujan oikeudellinen kytkös, joka edellyttää yhteistyötä, joka ei rajoitu toimeen;

- c) se on yksilöity avustussopimuksessa; ja
- d) se noudattaa osallistujaan avustussopimuksen mukaisesti sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat kustannusten tukikelpoisuutta ja menojen valvontaa.

6. Osallistujien on noudatettava toimen toteuttamismaiden kansallisia lakeja, määräyksiä ja eettisiä sääntöjä. Osallistujien on tarvittaessa pyydettävä asianomaisilta kansallisilta tai paikallisilta eettisiltä toimikunnilta lupa toimen aloittamiseen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

(**) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1)."

- 8) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

"33 artikla

Henkilöstökustannukset

Tukikelpoisia henkilöstökustannuksia ovat ainoastaan toimeen liittyvää työtä suoraan tekevien henkilöiden tosiasiallisen työajan kustannukset.

Pienten ja keskisuurten yritysten omistajien sekä muiden palkkaa saamattomien luonnollisten henkilöiden henkilöstökustannukset voidaan korvata yksikkökustannusten perusteella."

- 9) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

"39 artikla

Riippumattomien huippuasiantuntijoiden nimeäminen

Nimitettäessä 18 artiklassa, 28 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklassa tarkoitettuja riippumattomia huippuasiantuntijoita sovelletaan soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1290/2013 (*) 40 artiklan säännöksiä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 1906/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 81)."

- 10) Korvataan 41 artiklan d alakohta seuraavasti:

"d) muutokset 25 artiklassa tarkoitettuun määräaikaan;"

- 11) Korvataan 42 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 (*) 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. CARDONA

NEUVOSTON PÄÄTÖS (Euratom) 2017/956,
annettu 29 päivänä toukokuuta 2017,
suurvuoreaktorin lisätutkimusohjelmasta (2016–2019), jonka Yhteinen tutkimuskeskus toteuttaa Euroopan atomienergiayhteisölle

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 7 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

on kuullut tieteellis-teknistä komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Pettenissä sijaitseva suurvuoreaktori on eurooppalaisen tutkimusalueen puitteissa ollut ja tulee jonkin aikaa edelleenkin olemaan tärkeä materiaalitiedettä, materiaalitestausta, isotooppilääketiedettä ja ydinreaktoreiden turvallisuutta koskevan yhteisön tutkimuksen resurssi.
- (2) Suurvuoreaktorin käyttöä on tuettu lisätutkimusohjelmilla, joista viimeisin päättyi 31 päivänä marraskuuta 2015 ⁽¹⁾.
- (3) Suurvuoreaktorin käyttöä jatkettiin vuonna 2016 ilman lisätutkimusohjelmaa siihen asti, kunnes rahoituksesta vastaavien jäsenvaltioiden valtuuttamat yksiköt saivat neuvottelut päätökseen. Neuvottelut johtivat kahden kansallisen yksikön väliseen sopimukseen, joten uusi lisätutkimusohjelma on tarpeen suurvuoreaktorin rahoitustuen jatkamiseksi.
- (4) Lisätutkimusohjelmien välisen jatkuvuuden varmistamiseksi tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen. Osan suurvuoreaktorin kauden 2016–2019 lisätutkimusohjelman rahoitusosuuksista olisi voitava kattaa vuoden 2016 aikana aiheutuneet kustannukset.
- (5) Suurvuoreaktorin käyttöä olisi jatkettava suurvuoreaktorin kauden 2016–2019 lisätutkimusohjelman puitteissa vuoden 2019 loppuun, koska suurvuoreaktori muodostaa edelleen korvaamattoman infrastruktuurin yhteisön tutkimukselle, joka koskee ydinreaktoreiden turvallisuutta, terveyttä, mukaan lukien isotooppien kehittäminen lääketieteelliseen tutkimukseen, ydinfuusiota, perustutkimusta, koulutusta ja jätehuoltoa, mukaan lukien mahdollisuus tutkia ydinpolttoaineiden turvallisuuskäyttäytymistä Euroopan kannalta tärkeitä reaktorijärjestelmiä varten.
- (6) Commissariat à l'énergie atomique et aux énergies alternatives, jäljempänä 'CEA', ja NRG: Nuclear Research and Consultancy Group V.O.F., jäljempänä 'NRG', täytäntöönpanevinä toimijoina Ranskan ja vastaavasti Alankomaiden puolesta, joilla on erityinen intressi suurvuoreaktorin säteilytyskapasiteettiin liittyen, ovat sopineet, että ne rahoittavat suurvuoreaktorin kauden 2016–2019 lisätutkimusohjelman kokonaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina tehtävillä rahoitusosuuksilla.
- (7) Näillä tuilla rahoitetaan suurvuoreaktorin käyttöä, jotta tuetaan tutkimusohjelmaa, joka edellyttää suurvuoreaktorin tavanomaista käyttöä ja säännöllistä ylläpitoa. Jos reaktorin hoitaja NRG antaa Alankomaiden kansalliselle sääntelyviranomaiselle virallisen ilmoituksen lopullisesta sulkemisesta ennen reaktorin turvallisen suojaamisen julistusta, suorittamattomat maksut sekä komission maksuvaatimukset olisi keskeytettävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 2016 lähtien neljä vuotta kestävä suurvuoreaktorin käyttöä koskeva lisätutkimusohjelma, jonka tavoitteet esitetään liitteessä I.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2012/709/Euratom, annettu 13 päivänä marraskuuta 2012, suurvuoreaktorin lisätutkimusohjelmasta (2012–2015), jonka Yhteinen tutkimuskeskus toteuttaa Euroopan atomienergiayhteisölle (EUVL L 321, 20.11.2012, s. 59).

2 artikla

Ohjelman toteuttamiskustannukset, jotka on arvioitu 30,2 miljoonaksi euroksi, rahoitetaan kokonaisuudessaan Ranskan ja Alankomaiden rahoitusosuuksilla CEA:n ja vastaavasti NRG:n kautta. Kyseisen määrän jakautuminen esitetään liitteessä II. Rahoitusosuudet katsotaan neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi.

3 artikla

1. Ohjelman hallinnoinnista vastaa komissio. Tätä tarkoitusta varten sitä avustaa Yhteinen tutkimuskeskus.
2. Komissio antaa Yhteisen tutkimuskeskuksen johtokunnalle tietoa ohjelman toteuttamisesta.

4 artikla

Jos NRG antaa Alankomaiden kansalliselle sääntelyviranomaiselle virallisen ilmoituksen suurvuoreaktorin lopullisesta sulkemisesta (ennen reaktorin turvallisen suojaamisen julistusta), Ranskan ja Alankomaiden velvollisuus suorittaa lisää maksuja CEA:n ja vastaavasti NRG:n kautta keskeytetään, samoin kuin komission tämän päätöksen mukaiset maksuvelvoitteet.

5 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen tämän päätöksen täytäntöönpanosta suurvuoreaktorin kauden 2016–2019 lisätutkimusohjelman päätyttyä.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. CORDONA

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

LIITE I

TIETEELLISET JA TEKNISET TAVOITTEET

Lisätutkimusohjelmalla on seuraavat päätavoitteet:

1. Taata suurvuoreaktorin turvallinen ja luotettava käyttö neutronien saannin turvaamiseksi kokeita varten.
2. Mahdollistaa se, että tutkimuslaitokset voivat käyttää suurvuoreaktoria tehokkaasti eri tutkimusaloilla, joita ovat ydinreaktoreiden turvallisuuden parantaminen, terveys (mukaan lukien lääketieteellisten isotooppien kehittäminen), ydinfuusio, perustutkimus, koulutus ja jätehuolto (mukaan lukien ydinpolttoaineiden turvallisuuskäyttäytyminen Euroopan kannalta tärkeitä reaktorijärjestelmiä varten).

LIITE II

RAHOITUSOSUUKSIEN JAKAUTUMINEN

Lisätutkimusohjelman rahoittavat Alankomaat ja Ranska.

Rahoitusosuudet jakautuvat seuraavasti:

Ranska: 1,2 miljoonaa euroa;

Alankomaat: 29 miljoonaa euroa;

Yhteensä: 30,2 miljoonaa euroa.

Rahoitusosuudet suoritetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon ja sidotaan tähän ohjelmaan. Osa tämän lisätutkimusohjelman rahoitusosuuksista voi kattaa myös vuonna 2016 aiheutuneet suurvuoreaktorin toimintakustannukset, rahoittajajäsenvaltioiden ja komission kesken sovittavan työohjelman mukaisesti.

Kyseiset rahoitusosuudet ovat kiinteät eivätkä ne ole tarkistettavissa toiminta-, ylläpito- ja käytöstäpoistokustannusten vaihtelujen perusteella.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/957,**annettu 6 päivänä kesäkuuta 2017,****Korean tasavallasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suojojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Vireillepano**

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 3 päivänä elokuuta 2016 vireille Korean tasavallasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suojojen tuontia unioniin koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen asetuksen (EU) 2016/1036, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan perusteella. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vireillepanoilmoituksen ⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille saatuaan 20 päivänä kesäkuuta 2016 BP Aromatics Limited NV:n, Artland PTA SA:n ja Indorama Ventures Quimica S.L.U:n, jäljempänä 'valituksen tekijät', esittämän valituksen; valituksen tekijöiden osuus puhdistetun tereftaalihapon ja sen suojojen kokonaistuotannosta unionissa on yli 25 prosenttia. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Asianomaiset osapuolet

- (3) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan yhteyttä komissioon tutkimukseen osallistumiseksi. Lisäksi komissio ilmoitti valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, Korean viranomaisille sekä tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.
- (4) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

1.3 Otanta

- (5) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

a) *Korean tasavallassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

- (6) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Korean tasavallassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksissa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Korean tasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ilmoitus Korean tasavallasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suojojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 281, 3.8.2016, s. 18).

- (7) Viisi asianomaisen maan vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen vientiä harjoittavan tuottajan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Ehdotettua otosta ei vastustettu.

b) *Unionin tuottajia koskeva otanta*

- (8) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se lähettää kyselylomakkeen kaikille kuudelle tiedossa olevalle tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajalle. Vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

c) *Tuojia koskeva otanta*

- (9) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

- (10) Pyydetty tiedot toimitti kaksi etuyhteydetöntä tuojaa, jotka myös suostuivat osallistumaan otokseen. Vähäisen määrän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

d) *Vastaukset kyselyyn*

- (11) Komissio lähetti kyselylomakkeet kolmelle otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle, kaikille kuudelle unionin tuottajalle, yhdeksälle tiedossa olevalle käyttäjälle ja kahdelle tiedossa olevalle tuojalle.

- (12) Kyselyvastaukset saatiin kolmelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kaikilta kuudelta unionin tuottajalta, 12 käyttäjältä ja kahdelta tuojalta.

e) *Tarkastuskäynnit*

- (13) Komissio on hankkinut ja tarkastanut kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Korealaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Hanwha General Chemical Co. Ltd, Seoul, Korean tasavalta

— Samnam Petrochemical Co. Ltd, Seoul, Korean tasavalta

— Taekwang Industrial Co. Ltd, Seoul, Korean tasavalta

Unionin tuottajat

— Artlant PTA SA, Sines, Portugali

— BP Aromatics Limited NV, Geel, Belgia

— Indorama Ventures Europe B.V., Rotterdam, Alankomaat

— Indorama Ventures Quimica S.L.U., San Roque, Espanja

— PKN Orlen SA, Plock, Puola

Käyttäjät

— UAB Neo Group, Klaipeda, Liettua

— UAB Orion Global PET, Klaipeda, Liettua

1.4 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (14) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2013 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (15) Tarkasteltavana oleva tuote on Korean tasavallasta peräisin oleva tereftaalihappo, jonka puhtausaste on vähintään 99,5 painoprosenttia, ja sen suolat, ja se luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 2917 36 00 (Taric-koodi 2917 36 00 10), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.
- (16) Puhdistettua tereftaalihappoa saadaan puhdistamalla raakatereftaalihappoa, joka on saatu, kun paraksyyleeni (PX) reagoi liuottimen ja katalyyttiliuoksen kanssa.
- (17) Tarkasteltavana olevaa tuotetta käytetään pääasiassa raaka-aineena synteettisissä polymeereissä, joita käytetään esimerkiksi polyesteritekstiilikuitujen ja polyetyleenitereftalaatti- eli PET-pullojen tuotannossa.

2.2 Samankaltainen tuote

- (18) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset:
- tarkasteltavana oleva tuote,
 - asianomaisen maan kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote, sekä
 - unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.
- (19) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

2.3 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

- (20) Tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä (ks. (15) kappale) sisältää puhdistetun tereftaalihapon eri variantit, joihin puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon lisäksi kuuluvat nk. vaatimukset täyttävä tereftaalihappo (QTA) ja keskilaatuinen tereftaalihappo (MTA). Variantit voidaan erottaa toisistaan puhtausasteen perusteella. MTA:ssa ja QTA:ssa on epäpuhtauksia enemmän kuin puhtaimmassa puhdistetussa tereftaalihapossa. Minkään variantin epäpuhtausaste ei kuitenkaan ole yli 0,5 prosenttia, minkä vuoksi ne kaikki sisältyvät 15 kappaleessa esitettyyn tuotteen määritelmään.
- (21) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että QTA olisi jätettävä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Näiden osapuolten mukaan QTA:n fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset eroavat puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon ominaisuuksista ja johtavat erilaisiin käyttötarkoituksiin. Ne väittivät myös, että QTA:n tuotantoprosessi ja käyttötarkoitus ovat erilaiset ja sen tuotantokustannukset ja myyntihinta ovat alemmat kuin puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon.
- (22) Puhtain puhdistettu tereftaalihappo sisältää enintään 0,01 prosenttia epäpuhtauksia, mutta QTA saattaa sisältää 0,2 prosenttia epäpuhtauksia, ja myös epäpuhtauksien lajissa on joitakin eroavaisuuksia. Tästä epäpuhtauksien erosta huolimatta kaikkien puhdistetun tereftaalihapon varianttien kemiallinen kaava on sama. Sen vuoksi komissio katsoo, että suhteelliset pienet erot epäpuhtauksissa eivät muuta sitä tosiseikkaa, että kaikkien puhdistetun tereftaalihapon varianttien kemialliset ja fysikaaliset perusominaisuudet ovat samat, minkä vuoksi se ei sellaisenaan ole peruste jättää QTA tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- (23) Samat asianomaiset osapuolet väittivät myös, että QTA:lla ja puhtaimmalla puhdistetulla tereftaalihapolla on eri käyttötarkoitukset. Komissio havaitsi, että erot eivät ole niin merkittäviä, että QTA olisi jätettävä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

- (24) Samat asianomaiset osapuolet väittivät vielä, että QTA:ta ja puhtainta puhdistettua tereftaalihappoa tuotetaan eri tuotantoprosesseissa; niiden mukaan puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon tuotantotekniikassa keskitytään ensisijaisesti hapettumis- ja pelkistysreaktioon ja jalostukseen, jotka kuuluvat kaksivaiheiseen tuotantotekniikkaan, kun taas QTA:n tuotantotekniikassa keskitytään pääasiassa hapettumisreaktioon ja jalostukseen, jotka kuuluvat yksivaiheiseen tuotantotekniikkaan. Komissio havaitsi, että molemmissa tuotantoprosesseissa käytetään samoja raaka-aineita ja prosesseja ja ne ovat suurimmaksi osaksi samanlaisia.
- (25) Samat asianomaiset osapuolet väittivät lopuksi, että edellä mainitun yksi- ja kaksivaiheisen tuotantotekniikan erojen vuoksi QTA:n tuotantokustannukset ovat 18–36 euroa/tonni edullisemmat kuin puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon. Tutkimuksessa havaittiin, että tuotantokustannusten ero ei ollut merkittävä. Erot tuotantokustannuksissa eivät sinänsä ole merkityksellisiä tuotteen määritelmän kannalta vaan pikemminkin samanlaiset tekniset, kemialliset ja fysikaaliset ominaisuudet sekä peruskäyttötarkoitukset. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (26) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli toisti väitteensä, jonka mukaan QTA olisi jätettävä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmän ulkopuolelle koostumuksen ja epäpuhtauspitoisuuksien erojen, tuotantoprosessin erojen sekä tuotantokustannusten ja käyttötarkoitusten erojen vuoksi. Komissio kuitenkin katsoi, että erot ovat suhteellisen pieniä eivätkä muuta päätelmiä siitä, että QTA:n ja puhtaimman puhdistetun tereftaalihapon tekniset, kemialliset ja fysikaaliset ominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset ovat olennaisilta osilta samat. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (27) Väitteet, joiden mukaan QTA olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, hylättiin edellä esitetystä syistä.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Normaaliarvo

- (28) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisviennimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynniä kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (29) Komissio tutki tämän jälkeen, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynni edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynni on edustavaa, jos sen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille tutkimusajanjaksolla on vähintään 5 prosenttia unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä. Komissio vahvisti, että kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.
- (30) Seuraavaksi komissio määrittäi kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (31) Normaaliarvo perustuu tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen myynnin määrä oli yli 80 prosenttia kokonaismyyntimäärästä; ja
 - b) painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (32) Tässä tapauksessa normaaliarvo oli koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.
- (33) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta 31 kappaleessa esitetyt ehdot täyttyivät ja samankaltaisen tuotteen kannattavan myynnin määrä oli yli 80 prosenttia samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärästä. Tämän vientiä harjoittavan tuottajan osalta normaaliarvo perustui tosiasialliseen kotimarkkinahintaan, joka laskettiin kaiken kotimarkkinamyynnin painotettuna keskiarvona.

- (34) Normaaliarvo oli tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjaksolla, jos
- a) kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia kokonaisyntymäärästä; tai
 - b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.
- (35) Kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan osalta kotimarkkinamyynnin analyysissä kävi ilmi, että kaikesta kotimarkkinamyynnistä alle 80 prosenttia oli kannattavaa. Näin ollen näiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta normaaliarvo laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.
- (36) Yksi osapuoli väitti, että sen puhdistettua tereftaalihappoa tuottava yksikkö muodostaa yhden taloudellisen yksikön siihen etuyhteydessä olevan pääraaka-aineen toimittajan kanssa. Kyseinen etuyhteydessä oleva toimittaja myös maksaa osinkoa otokseen valitulle puhdistetun tereftaalihapon tuottajalle. Sen vuoksi komission olisi vähennettävä polkumyynnitilaskemista etuyhteydessä olevan toimittajan siitä raaka-aineesta saama voitto, jonka se myi otokseen valitulle puhdistetun tereftaalihapon tuottajalle puhdistetun tereftaalihapon tuotantoa varten. Yritys oli laskenut vähennettävän voiton raaka-aineen ostohinnan ja kokonaistuotantokustannusten välisenä erotuksena.
- (37) Komissio hylkäsi jäljempänä esitetyistä syistä väitteen, jonka mukaan otokseen valittu puhdistetun tereftaalihapon tuottaja ja siihen etuyhteydessä oleva raaka-aineen toimittaja muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Tutkimuksessa ensinnäkin vahvistettiin, että otokseen valitulla puhdistetun tereftaalihapon tuottajalla ei ole enemmistöosakkuutta etuyhteydessä olevan toimittajan yrityksessä, mikä tarkoittaa sitä, että sillä ei ole yksinomaista päätöksentekovaltaa etuyhteydessä olevaan toimittajaan nähden. Toiseksi, koska raaka-aineen myynti edusti vain vähäistä osaa etuyhteydessä olevan raaka-ainetoimittajan kokonaisyntymisestä tutkimusajanjakson aikana, raaka-aineen voittomarginaalin ja saatujen osinkojen välillä ei ole suoraa yhteyttä.
- (38) Kolmanneksi etuyhteydessä oleva toimittaja ei myy raaka-ainetta yksinomaisesti otokseen valitulle puhdistetun tereftaalihapon tuottajalle vaan myös muille asiakkaille. Lisäksi se myy myös muita tuotteita muille asiakkaille. Näin ollen etuyhteydessä olevan toimittajan otokseen valitulle puhdistetun tereftaalihapon tuottajalle suuntautuvan raaka-aineen myynnin ja sen sille maksamien osinkojen välillä ei ole suoraa yhteyttä.
- (39) Neljänneksi otokseen valittu puhdistetun tereftaalihapon tuottaja ostaa raaka-ainetta etuyhteydessä olevalta toimittajalta hinnoilla, jotka sisältävät voiton. Nämä hinnat vastaavat niitä hintoja, joilla se ostaa samaa raaka-ainetta muilta etuyhteydettömiltä toimittajilta.
- (40) Viidenneksi otokseen valitun puhdistetun tereftaalihapon tuottajan vuositilinpäätöstä ei ole konsolidoitu etuyhteydessä olevan toimittajan tilinpäätösten kanssa.
- (41) Edellä esitetyn perusteella hylättiin väite, jonka mukaan otokseen valittu puhdistetun tereftaalihapon tuottaja muodostaa yhden taloudellisen yksikön etuyhteydessä olevan raaka-aineen toimittajan kanssa. Tämän vuoksi etuyhteydessä olevan toimittajan otokseen valitulta puhdistetun tereftaalihapon tuottajalta veloittamaa voittoprosenttia ei vähennetty ostohinnasta.
- (42) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi osapuolta kysyi, miksi komissio ei soveltanut normaaliarvon laskemisessa tavoitevoittoa kannattavan kotimarkkinamyynnin osuuden määrittämiseksi. Perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaan kannattavien liiketoimien merkityksellinen vertailuarvo saadaan yksikkökohtaisista tuotantokustannuksista (kiinteät ja vaihtuvat), joihin lisätään myynti-, yleis- ja hallintokustannukset. Tavoitevoiton käsite ei ole merkityksellinen tässä yhteydessä, minkä vuoksi väite hylättiin.
- (43) Samat osapuolet kysyivät myös, miksi komissio ei tehnyt analyysiä kannattavan myynnin osuudesta kuukausikohdaisesti. Tutkimuksessa ei tullut ilmi mitään perusteita, joiden vuoksi kannattavan myynnin analyysissä tai normaaliarvon määrittämisessä olisi poikettava tavanomaisesta menettelystä, jossa käytetään koko tutkimusajanjakson aikaisiin liiketoimiin perustuvaa painotettua keskimääräistä normaaliarvoa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

3.2 Vientihinta

- (44) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientiä unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydettömien ja etuyhteydessä olevien kaupparyitysten kautta.

- (45) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.
- (46) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa.
- (47) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydettömien kauppayritysten kautta, ensin vahvistettiin, että myynti etuyhteydettömille kauppayrityksille oli itse asiassa unioniin suuntautuvaa vientimyyntiä. Tällöin vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin suuntautuvaa vientiä varten myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetuksi tai maksettavaksi hinnaksi.

3.3 Vertailu

- (48) Komissio vertaili normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (49) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, ja pakkauskustannusten sekä pankkimaksujen, luottokustannusten ja palkkioiden osalta.

3.4 Polkumyymintimarginaalit

- (50) Komissio vertasi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (51) Tähän perustuvat painotetut keskimääräiset polkumyymintimarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyymintimarginaali (%)
Hanwha General Chemical Co. Ltd	3,5
Samnam Petrolchemical Co. Ltd	0,3
Taekwang Industrial Co. Ltd	0,0

- (52) Eurostatin tietojen mukaan viisi yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa (ks. 7 kappale) vastasivat kaikesta Korean tasavallasta unioniin suuntautuvasta viennistä tutkimusajanjaksolla, ja kolmen otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osuus unioniin suuntautuneesta kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli yli 75 prosenttia.
- (53) Komissio otti huomioon yhteistyön korkean tason, 52 kappaleessa tarkoitetun otoksen suuren edustavuuden sekä sen, että vain yhden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymintimarginaali ylitti vähimmäistason perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Sen arvioimiseksi, oliko otoksen ulkopuolisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintimarginaali alle vähimmäistason, vahvistettiin koko maata koskeva painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali. Marginaalin havaittiin olevan alle vähimmäistason eli 0,8 prosenttia.

- (54) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi asianomaista osapuolta kysyi, miksi Hanwhanlle määritettyä polkumyyntimarginaalia (3,5 %) ei sovellettu kahteen yhteistyössä toimineeseen otokseen ulkopuoliseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Kuten 53 kappaleessa selitetään, komissio otti huomioon yhteistyön korkean tason, otoksen suuren edustavuuden sekä sen, että vain yhden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaali ylitti vähimmäistason. Tämän perusteella komissio katsoi, että yhteistyössä toimineiden mutta otoksen ulkopuolisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalia ja koko maan polkumyyntimarginaalia koskeva kohtuullisin arvio olisi määritettävä vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä vientihintaa edellä kuvatulla tavalla. Se myös muistutti, että samaa menetelmää sovellettiin aiemmin samanlaisessa tapauksessa ⁽¹⁾. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (55) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli väitti, että Korean vientitilastojen ja Eurostatin tuontitilastojen välillä oli eroavaisuuksia. Tämän perusteella osapuoli kyseenalaisti niiden tietojen luotettavuuden, jotka vientiä harjoittavat tuottajat olivat toimittaneet ja joita komissio käytti polkumyyntimarginaalin määrittämiseen. Komissio vahvisti, että vakiintuneen käytännön mukaan ja kuten 52 kappaleessa selitetään, Korean tasavallasta tutkimusajanjaksolla unioniin tulevaa vientiä koskevat tiedot perustuivat Eurostatin tietoihin. On myös syytä muistaa, että komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot ja että vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot tarkastettiin asianmukaisesti vakiintuneen käytännön mukaisesti (ks. 13 kappale). Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (56) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli esitti erilaisen hypoteesin ja vaihtoehtoisia skenaarioita normaaliarvon ja vientihinnan suhteesta ja pohti, olisiko näiden skenaarioiden perusteella saatua laskennallista vientihintaa ja normaaliarvoa soveltamalla saatu erilaiset polkumyyntimarginaalit. Komissio muistuttaa, että polkumyyntilaskelmat perustuivat liiketoimia koskeviin tosiasiallisiin tarkastettuihin tietoihin ja että laskelmat on tehtävä perusasetuksen 2 artiklassa säädettyä menetelmää käyttäen. Kyseisen osapuolen esittämät vaihtoehtoiset skenaariot eivät olleet perusasetuksen mukaisia, minkä vuoksi ne hylättiin.
- (57) Kun otetaan huomioon koko maata koskeva vähimmäistasoinen polkumyyntimarginaali, Korean tasavallasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon tuonnissa ei pitäisi ottaa käyttöön polkumyyntitoimenpiteitä.

4. VAHINKO, SYY-YHTEYS JA UNIONIN ETU

- (58) Edellä esitettyjen polkumyyntiä koskevien päätelmien perusteella ei pidetä tarpeellisena tehdä vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevaa analyysiä.
- (59) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi asianomainen osapuoli kyseenalaisti syyt, joiden vuoksi Korean tasavallasta unioniin suuntautunut vienti lisääntyi vuodesta 2012. Kun otetaan huomioon polkumyyntiä koskevat päätelmät, vahinkoanalyysin tekemistä ei pidetty tarpeellisena, kuten edellä selitetään. Tämän vuoksi väite hylättiin.

5. MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

- (60) Menettely olisi näin ollen päätettävä perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti, koska Korean tasavallan osalta määritetty polkumyyntimarginaali on alle 2 prosenttia. Asianomaisille osapuolille tiedotettiin asiasta ja annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.
- (61) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi näin ollen, että Korean tasavallasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suolojen tuontia unioniin koskeva polkumyyntimenettely olisi päätettävä ottamatta polkumyyntitoimenpiteitä käyttöön.
- (62) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ Ks. komission päätös 2011/32/EU, annettu 19 päivänä tammikuuta 2011, Thaimaasta peräisin olevan puhdistetun tereftaalihapon ja sen suolojen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 15, 20.1.2011, s. 22); johdanto-osan 27–30 kappale.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätetään Korean tasavallasta peräisin olevan tereftaalihapon, jonka puhtausaste on vähintään 99,5 painoprosenttia, ja sen suojojen, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 2917 36 00 (Taric-koodi 2917 36 00 10) tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 6 päivänä kesäkuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

EU–CHILE-ASSOSIAATIOKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 2/2015,**annettu 30 päivänä marraskuuta 2015,****Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn sopimuksen liitteessä III olevan III osaston suoraan kuljetusta koskevan 12 artiklan korvaamisesta [2017/958]**

EU–CHILE-ASSOSIAATIOKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 38 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', liitteessä III olevan III osaston 12 artiklassa määrätään, että etuuskohtelua sovelletaan ainoastaan liitteen III vaatimukset täyttäviin tuotteisiin, joiden kuljetus tapahtuu suoraan Chilen tasavallan, jäljempänä 'Chile', ja Euroopan unionin välillä.
- (2) Chile ja Euroopan unioni ovat tehneet useita kauppamääräyksiä sisältäviä sopimuksia sen jälkeen, kun Euroopan unionin ja Chilen välisen assosiaatiosopimuksen voimaantulon myötä talouden toimijoille tarjoutui mahdollisuus mukauttaa vientistrategiaansa kustannusten säästämiseksi ja markkinakysyntään vastaamisen parantamiseksi.
- (3) Chile ja Euroopan unioni ovat sopineet muuttavansa liitteessä III olevan III osaston 12 artiklaa antaakseen talouden toimijoille lisää joustavuutta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan sopimuksen liitteessä III olevan III osaston suoraan kuljetusta koskeva 12 artikla tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 90 päivää sen päivän jälkeen, jona viimeinen osapuolen ilmoitus tarvittavien kansallisten oikeudellisten menettelyjen saattamisesta päätökseen on toimitettu.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2015.

EU–Chile-assosiaatiokomitean puolesta

Edgardo RIVEROS

*Chilen tasavallan ulkoasioista vastaava
varaministeri*

Roland SCHAEFER

*EUH:n Pohjois- ja Etelä-Amerikan asioista vastaava
varapääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 352, 30.12.2002, s. 3.

LIITE

”12 artikla

Suora kuljetus

1. Sopimuksen mukaista etuuskohtelua sovelletaan ainoastaan tämän liitteen vaatimukset täyttäviin tuotteisiin, joiden kuljetus tapahtuu suoraan Euroopan unionin ja Chilen välillä. Tuotteet voidaan kuitenkin kuljettaa muiden alueiden kautta ja tässä yhteydessä lastata uudelleen tai varastoida väliaikaisesti näillä alueilla edellyttäen, että tuotteet pysyvät tulliviranomaisten valvonnassa kauttakulku- tai varastointimaassa ja että niille ei tehdä muita toimintoja kuin merkkien, etikettien tai sinettien kiinnittäminen, tavaroiden purkaminen tai uudelleenlastaaminen ja lähetysten jakaminen taikka muita tuotteiden kunnon säilyttämiseksi tarvittavia toimintoja.

2. Katsotaan, että edellä olevan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia on noudatettu, jos tulliviranomaisilla ei ole aihetta toisin epäillä. Tällaisissa tapauksissa tulliviranomaiset voivat vaatia tuojaa esittämään vaatimusten noudattamisesta todisteita, jotka voidaan antaa millä tahansa tavalla ja jotka voivat olla esimerkiksi konossementin kaltaisia sopimusperusteisia kuljetusasiakirjoja tai kollien merkintöihin tai numeroihin perustuvia konkreettisia todisteita taikka muita itse tavaroihin liittyviä todisteita.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI